

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Politi- og Strafferetsafdelingen

Dato: 18. marts 2016
Kontor: Sikkerhedskontoret
Sagsbeh: Niels Dam Dingsøe Peter-
sen
Sagsnr.: 2016-0030-4241
Dok.: 1893033

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 330 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 26. februar 2016. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pernille Skipper (EL).

Søren Pind

/

Lars Solskov Lind

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 330 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren redegøre for, hvorfor der kun foretages cirka 20 internetaflytninger om året, når kriminaliteten ifølge oplysninger fra Rigspolitiet i stigende grad flyttes til internettet?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigspolitiet, der har oplyst følgende:

”Rigspolitiet kan indledningsvis oplyse, at internetaflytning er et fremadrettet indgreb, der som udgangspunkt kun er anvendeligt i sager, hvor der er en formodning om, at der via aflytning af en internetforbindelse løbende kan indhentes oplysninger om en kriminel aktivitet. De cirka 20 internetaflytninger, der henvises til i spørgsmålet, drejer sig således om tilfælde, hvor politiet har anmodet retten om tilladelse til at foretage aflytning af en fast internetforbindelse, jf. herved Rigsadvokatens statistik over indgreb i meddelelshemmeligheden og ransagninger 2014.

I de situationer, hvor det vurderes, at der via en fast internetforbindelse løbende kan indhentes oplysninger om en kriminel aktivitet, vil det imidlertid som oftest være muligt at bruge andre og mere hensigtsmæssige straffeprocessuelle tvangsindgreb end internetaflytning. Hertil kommer, at det kræver betydelige personalemæssige ressourcer at gennemføre en internetaflytning.

Disse forhold gør i sig selv, at sådanne internetaflytninger anvendes relativt sjældent.

Hertil kommer imidlertid, at brugen af internetaflytning i nogen grad afhænger af, om politiet har adgang til loggede data om internetkommunikation.

Det skyldes, at det i forbindelse med efterforskning af et it-angreb typisk vil være nødvendigt at identificere, hvilken IP-adresse et angreb er udgået fra, inden eventuelle fremadrettede indgreb i meddelelshemmeligheden, herunder internetaflytning, kan overvejes.

En bagudrettet identifikation af relevante IP-adresser vil navnlig kunne ske på baggrund af loggede oplysninger om internettrafik, som den angrebne måtte være i besiddelse af. Er der etableret logning hos den angrebne, vil denne log således kunne give politiet grundlag for at overveje at søge om rettens tilladelse til at etablere internetaflytning.

Ofte er der imidlertid ikke etableret logging hos den angrebne, og i sådanne tilfælde er det udgangspunkt ikke muligt at identificere relevante IP-adresser med henblik på at overveje at iværksætte internetaflytning.”